

Váš dopis zn. PO22OR00038
Ze dne 16.2.2022
Naše zn. 4240/2022-SŽ-OŘ PLZ-ÚPI
Listů/příloh 3/0

Vyřizuje Ing. Petr Walta
Telefon
Mobil
E-mail Walta@spravazeleznic.cz
Datum 21. února 2022

Uveřejněním v elektronickém
nástroji E-ZAK

Rozhodnutí zadavatele o námitkách proti zadávacím podmínkám

Zadavatel: Správa železnic, státní organizace

se sídlem na adrese Dlážďená 1003/7, PSČ 110 00, Praha 1 – Nové
Město,
IČO: 709 94 234,
zapsaný v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze,
sp. zn. A 48384,

zastoupený Ing. Radkem Makovcem, ředitelem Oblastního ředitelství
Plzeň, na základě pověření č. 3116 ze dne 8. 10. 2021

Stěžovatel: GJW Praha spol. s r.o.

se sídlem Mezitraťová 137/46, 198 21 Praha 9 - Hloubětín,
IČO: 41192869,
zapsaný v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze,
oddíl C, vložka 4528,

Veřejná zakázka: Údržba, opravy a odstraňování závad u ST OŘ Plzeň 2022/2024

nadlimitní sektorová veřejná zakázka na stavební práce, zadávaná
v otevřeném zadávacím řízení v souladu s § 131 odst. 2 zákona
č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších
předpisů, jejíž oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek
uveřejněno dne 24.01.2022, pod evidenčním číslem Z2022-003136
(dále jen „**Zadávací řízení**“ a „**Veřejná zakázka**“).

Ve věci Veřejné zakázky shora rubrikované obdržel Zadavatel dne 16. 2. 2022 prostřednictvím elektronického nástroje E-ZAK, který je zároveň profilem Zadavatele, podání dodavatele GJW Praha spol. s r.o. se sídlem Mezitrašová 137/46, 198 21 Praha 9 - Hloubětín, IČO: 41192869 (dále jen „**Stěžovatel**“) označené jako „*Námítky proti stanovení zadávacích podmínek*“ a datované k témuž dni (dále jen „**Námítky**“). Námítkami Stěžovatel brojí ve smyslu § 241 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZZVZ**“ nebo „**zákon**“) proti zadávacím podmínkám nadepsané Veřejné zakázky.

Zadavatel přezkoumal formální stránku Námitek, přičemž konstatuje, že z nich vyplývá, kdo je podal, v čem je spatřováno porušení ZZVZ, jaká újma Stěžovateli hrozí, jakož i to, čeho se Stěžovatel domáhá. S poukazem na datum doručení Námitek lze dále činit závěr, že je Stěžovatel uplatnil v řádné lhůtě dle § 242 odst. 4 ZZVZ a jedná se tak o námítky včasné.

Zadavatel se proto z výše uvedených důvodů podanými námítkami zaobíral po věcné stránce, přezkoumal je v zákonem stanovené 15 denní lhůtě a rozhodl o nich tak, že je z důvodů dále uvedených v plném rozsahu

o d m í t á .

Ohledně jednotlivých bodů Námitek pak Zadavatel dospěl k níže uvedeným závěrům.

I. Odůvodnění

1. Námítky Stěžovatele směřují proti zadávací dokumentaci, a to v námítce č. 1 proti bodu 7 (Pravidla pro výběr dodavatele, se kterým bude uzavřena rámcová dohoda) této ZD následovně:

„V tomto bodě se uvádí, že zadavatel je povinen vybrat k uzavření rámcové dohody účastníka ZD, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější s tím, že ekonomická výhodnost nabídek bude hodnocena podle nejnižší nabídkové ceny, která je určena nejnižším nabídkovým koeficientem.

Kde se dále uvádí: *„Dále je zde uvedeno, že v případě shody více účastníků s nejnižším nabídkovým koeficientem bude vybrána nabídka dříve doručená.*

Problém v tomto zadání spatřujeme vtom, že zadavatel na jedné straně hodnotí VZ dle ekonomické výhodnosti stanovené jedním jediným koeficientem pro tisíce položek s tím, že tento koeficient platí pro celou dobu plnění zakázky tj. do 31.3.2024, a na druhé straně zadavatel uvádí, že koeficientem budou násobeny jednotkové ceny aktuálně platného sborníku ÚOŽI. Vzhledem ke skutečnosti, kdy uchazeč stanovuje koeficient pro aktuálně platný sborník cen ÚOŽI 2021, ve kterém není zohledněn bezprecedentní nárůst cen materiálů a i některých prací v roce 2021, a kdy bylo všem uchazečům v rámci odpovědi na dotaz k zadávací dokumentaci ze dne 27.1.2022 k této VZ zadavatelem doporučeno: „stanovením hodnoty nabídkového koeficientu optimalizovat své interní cenové kalkulace“, tak se zcela oprávněně domníváme, že zadavatel očekává, že uchazeči tak učiní a podají optimalizované koeficienty. Vydáním sborníku ÚOŽI 2022 však dojde k radikální změně zadávacích podmínek, neboť tento sborník již bude obsahovat aktualizaci cen dle vývoje na trhu a tudíž by uchazeči k takovému zadání přistupovali diametrálně jiným způsobem a koeficient přizpůsobovali sborníku, který již lépe reflektuje situaci na trhu. Hrozící újmou pro soutěžitele je tedy nerentabilita stanovených cen, obsažených ve sborníku cen ÚOŽI 2021, které nezajistí ani prostou reprodukci (návratnost) vynaložených nákladů čímž mu nevytvoří ani minimální výnosovou marži.“

Podstata Námítky Stěžovatele směřuje v prvé řadě proti podmínkám hodnocení v Zadávacím řízení, konkrétně proti stanovenému kritériu hodnocení *„nejnižší nabídkové ceny, která je určena **nejnižším nabídkovým koeficientem**“.*

K této námitce zadavatel v obecné rovině uvádí, že volba kritérií hodnocení je zcela na rozhodnutí zadavatele, neboť je to zadavatel, kdo zná nejlépe svoje potřeby a musí tak být oprávněn zvolit takové kritérium hodnocení, které dle jeho přesvědčení povede nejlépe k naplnění těchto potřeb.

Volba jednotlivých kritérií hodnocení je výhradním právem zadavatele a závisí tak na jeho konkrétních preferencích, samozřejmě za dodržení zákonem stanovených podmínek, zásad a omezení. Jak je konstatováno rovněž v rámci příslušné rozhodovací praxe SD EU¹, veřejný zadavatel musí mít určitou volnost při stanovení kritérií hodnocení, pokud jsou spojena s předmětem zakázky a dodržují základní zásady, tím spíše, že hospodářsky nejvýhodnější nabídku je nutné posuzovat „z hlediska veřejného zadavatele“. Zjednodušeně řečeno, je to zadavatel, který zadáváním veřejné zakázky hodlá naplnit a pokrýt své potřeby a požadavky a měl by to tak být právě zadavatel, kdo je oprávněn stanovit, které řešení jeho potřeby naplňuje nejlépe.²

Jinými slovy řečeno, je-li zadavatel přesvědčen, že nejvhodnější nabídka je pro něj taková, v níž dodavatel nabídne nejnižší nabídkový koeficient, není mu oprávněn ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), tím méně pak dodavatel, diktovat použití jiného kritéria hodnocení. Uvedené zcela jednoznačně vyplývá z výše citované odborné literatury, i z ustálené rozhodovací praxe, jak je příkladmo uvedeno dále:

Rozhodnutí ÚOHS ze dne 16. ledna 2020 č.j. ÚOHS-S0445/2019/VZ-01763/2020/532/DKu:

„Volba jednotlivých kritérií hodnocení je výhradním právem zadavatele a závisí na jeho konkrétních preferencích. (...). V zájmu dodržení základních zásad zakotvených v § 6 zákona tedy musí být zadavatelem zvolená kritéria hodnocení v zadávací dokumentaci popsána vždy nediskriminačním a transparentním způsobem a dále dostatečně určitě, jednoznačně a do takových podrobností, jež jsou nezbytné pro rozhodnutí dodavatele, zda se daného zadávacího řízení zúčastní, a z nichž je současně předem všem dodavatelům zcela jasné, co a jak zadavatel zamýšlí hodnotit (aniž by současně takový popis připouštěl dvojí, různý výklad).“

Stěžovatel dále namítá, že „zadavatel na jedné straně hodnotí VZ dle ekonomické výhodnosti stanovené jedním jediným koeficientem pro tisíce položek s tím, že tento koeficient platí pro celou dobu plnění zakázky tj. do 31.3.2024, a na druhé straně zadavatel uvádí, že koeficientem budou násobeny jednotkové ceny aktuálně platného sborníku ÚOŽI“, přičemž **„hrozící újmou pro soutěžitele je tedy nerentabilita stanovených cen, obsažených ve sborníku cen ÚOŽI 2021, které nezajistí ani prostou reprodukci (návratnost) vynaložených nákladů čímž mu nevytvoří ani minimální výnosovou marži.“**

K tomu zadavatel konstatuje, že podstata této části námitkového tvrzení Stěžovatele nesměřuje primárně proti zákonnosti stanoveného způsobu hodnocení, ale proti tvrzené nevýhodnosti stanovených zadávacích podmínek pro dodavatele (Stěžovatele), potažmo proti způsobu výpočtu ceny plnění v průběhu platnosti rámcové dohody, jejíž uzavření je předmětem této Veřejné zakázky.

Zadavatel k tomu konstatuje, že posouzení zákonnosti zadávací podmínky se neodvíjí od posouzení „vhodnosti“ takové podmínky či z porovnání více možných variant nastavení

¹ SD EU, 12. 3. 2015, C-538/13: Předběžná otázka: Má být čl. 53. odst. 1 písm. a) směrnice, který se použije v rámci zásad, kterými se řídí zadávání veřejných zakázek, stanovených v článku 2 této směrnice, chápán a vykládán v tom smyslu, že zakazuje veřejným zadavatelům stanovit (a uplatňovat) postup hodnocení nabídek předložených uchazeči, podle něhož výsledky hodnocení nabídek závisejí na tom, jak komplexně uchazeči doloží, že jejich nabídky splňují požadavky zadávací dokumentace, což znamená, že čím komplexněji (rozsáhlejší způsobem) uchazeč popíše soulad své nabídky s podmínkami nabídkového řízení, tím vyšší počet bodů jeho nabídka získá? **Veřejný zadavatel má možnost stanovit jiná kritéria pro zadání, pokud jsou spojena s předmětem zakázky a dodržují zásady stanovené v článku 2 směrnice 2004/18. Veřejný zadavatel musí mít takovou volnost tím spíše, že hospodářsky nejvýhodnější nabídku je nutné posuzovat „z hlediska veřejného zadavatele“.** Článek 2 a čl. 53 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/18 musejí být vykládány v tom smyslu, že veřejnému zadavateli v zásadě umožňují přijmout jako kritérium hodnocení nabídek podaných uchazeči o veřejnou zakázku stupeň souladu nabídek s požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci.

² DVOŘÁK, David, Tomáš MACHUREK, Petr NOVOTNÝ, Milan ŠEBESTA, Darja KOSMÁKOVÁ, Filip KRUMBHOLC a David MAREŠ. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, s. r. o., 2017. 692 s. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-651-7.

zadávacích podmínek z pohledu dodavatele. Není tomu tedy tak, že zákonná je výhradně taková zadávací podmínka, která je (z pohledu dodavatele) vhodná. Z hlediska posouzení zákonnosti předmětné zadávací podmínky jsou proto zcela irelevantní úvahy Stěžovatele o tom jakým jiným způsobem mohl či měl Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovit pravidla pro výpočet ceny plnění v průběhu platnosti rámcové dohody tak, aby dodavatelé mohli (dle názoru Stěžovatele) lépe reagovat na vývoj cen na relevantním trhu.³

Zadavatel ve shodě s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu i správních soudů opakovaně zdůrazňuje, že rozhodnutí o tom, jakým způsobem své potřeby do zadávacích podmínek promítne, je jeho výsostným právem. K tomu také např. viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 1. dubna 2020, č.j. ÚOHS-10008/2020/511/KZa:

„Jinými slovy řečeno, po zadavatelích nelze požadovat, aby při stanovení zadávacích podmínek zkoumali konkrétní situaci jednotlivých dodavatelů působících na daném trhu a zadávací podmínky přizpůsobovali jejich individuálním potřebám. Obecně lze konstatovat, že je zcela běžné, že některým dodavatelům budou zadavatelem stanovená kritéria hodnocení vyhovovat méně a některým více. Nejde přitom o diskriminaci, ale o projev aktuální situace na daném trhu. S ohledem na výše uvedené Úřad neshledal v kritériích hodnocení rozpor se zásadou zákazu diskriminace.“

Zadavatel k této části námitek Stěžovatele závěrem shrnuje, že Stěžovatel nenamítá nezákonnost stanovených zadávacích podmínek, případně porušení zásad zadávání v obecné rovině, ale výhradně jejich nev(ý)hodnost pro dodavatele. Zadavatel k tomu uvádí, že

S odkazem na vše výše uvedené pak Zadavatel činí závěr, že předmětná zadávací podmínka, že „ekonomická výhodnost nabídek bude hodnocena podle nejnižší nabídkové ceny, která je určena nejnižším nabídkovým koeficientem“, je stanovena zcela v souladu s ust. § 115 odst. 1 písm. a) a § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ.

2. Dále byla Stěžovatelem vznesena námitka č. 2:

„Dále vznášíme námitku proti způsobu výběru nabídky v případě shody koeficientů podle času doručení. Na základě, jakých kritérií zadavatel rozhodl, že vybere uchazeče, který dříve doručil nabídku? Tato kritéria nejsou v zadávací dokumentaci vůbec definována, a tudíž není ani přezkoumatelná správnost jejich aplikace. Proč zadavatel nestanovil, že vybere nabídku později doručenou, což by mohlo svědčit například o tom, že dotčený uchazeč věnoval podání nabídky výrazně větší a delší péči? Dříve doručená nabídka určitě nezakládá právo zadavatele domnívat se, že pro něho bude výhodnější, nehledě na to, že takovýto postup zadavatele

³ Příkladem rozhodnutí předsedy Úřadu č.j.: ÚOHS-R0041/2019/VZ-11861/2019/322/JSu ze dne 30. dubna 2019: „Tu Úřad odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2019, č. j. 62 Af 76/2018-226, ze kterého je zcela patrné, že Úřad při svém posouzení legitimitnosti zadávacích podmínek nepřihlíží k tomu, zda jde o zadávací podmínku nevhodněji reagující na konkrétní požadavek nebo potřebu zadavatele (v tomto viz pasáž uvedeného rozsudku, jak byla citována Úřadem v bodě 75. odůvodnění napadeného rozhodnutí), ale zda jde o zadávací podmínku stanovenou v rozporu se zákonem. **I když by se mohlo prima facie jevit, že posouzení zákonnosti zadávací podmínky závisí i na posouzení vhodnosti takové podmínky, opak je pravdou. (...) Uvedený závěr pak dokládá i relativně obsáhlá rozhodovací praxe Úřadu, ve které je konstantně zastáván názor, že je to právě zadavatel, kdo nejlépe zná vlastní potřeby, pročež je to tedy on, komu je dána povinnost a výsostné právo do zadávacích podmínek tyto potřeby promítnout** (srov. např. rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 5. 2014, č. j. ÚOHS-S434/2011/VZ-10215/2014/514/JNv, ze dne 14. 11. 2016, č. j. ÚOHS-S0638/2016/VZ-45906/2016/551/SBe nebo např. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 6. 11. 2017, č. j. ÚOHS-R0123/2017/VZ-32483/2017/321/EDo). Dlužno konstatovat, že tento názor se již objevil také například v rozsudku Krajského soudu ze dne 28. 4. 2017, č. j. 30 Af 67/2015-99. Pokud platí výše uvedené, jeví se jako logický i názor Krajského soudu v Brně, jak je uveden v bodě 20. odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu. **Pokud není dodavatelům, ale v tomto duchu ani Úřadu, dána možnost koncipovat zadávací podmínky, nelze takové hypotetické zadávací podmínky zohledňovat ani při posouzení zákonnosti konkrétních zadávacích podmínek, které zadavatel skutečně stanovil a závěr o jejich (ne)zákonnosti stavít na tom, zda se v kontrastu s hypotetickými zadávacími podmínkami stanovenými Úřadem nebo dodavatelem, jeví jako „lepší“ nebo jinak „vhodnější“.** Řečeno jinými slovy, při přezkumu zadávacích podmínek je tak nutno vycházet pouze z toho, co zadavatel skutečně stanovil a nikoliv z toho, co – např. dle dodavatele – stanovit měl. Z výše uvedeného je pak zcela patrné, že přezkum zákonnosti zadávacích podmínek musí probíhat pouze v rámci skutečně stanovených zadávacích podmínek a nikoliv v rámci porovnání skutečně použitých podmínek s těmi hypotetickými, které prezentuje navrhovatel (tu konkrétně jiné způsoby prokázání „novosti“ předmětu plnění a možnost alternace mezi nimi). V tomto duchu je nutno příslušnou námitku navrhovatele označit za nedůvodnou. Nad rámec právě uvedeného závěru lze ovšem vyjádřit nesouhlas s názorem navrhovatele, dle kterého by posuzovaná zadávací podmínka byla automaticky nezákonná, neboť existuje jakési „lepší“ řešení. Takový závěr by dával smysl tam, kde by pro zadávací podmínky existovala jediná správná podoba, což je premisa, která v nynější praxi zadávání veřejných zakázek jednoduše neplatí.“

považujeme vysloveně za diskriminační. Hrozící újmu tedy spatřujeme v nenaplnění principu řádného hospodáře, spočívající v neefektivnosti při čerpání veřejných finančních prostředků."

K této námitce zadavatel uvádí, že jde o pravidlo určující pořadí dvou ekonomicky **stejně** výhodných nabídek, které je stanoveno zcela určitě a jednoznačně a které je založeno na zcela objektivní a přezkoumatelné skutečnosti (čas doručení nabídky je přezkoumatelně zaznamenán elektronickým nástrojem E-ZAK). Tvrzení Stěžovatele, že „tato kritéria nejsou v zadávací dokumentaci vůbec definována, a tudíž není ani přezkoumatelná správnost jejich aplikace“ tudíž neodpovídá obsahu zadávací dokumentace. Ostatně ani Stěžovatel zjevně nemá pochybnost o tom, jakým způsobem bude v popsaném případě „shody koeficientů“ stanoveno pořadí nabídek.

Obecně je-li v zadávacím řízení přípustné určení výsledného pořadí dle losu (což je obvykle používaný způsob určení pořadí v případě rovnosti bodů v hodnotících kritériích), musí být přípustné i určení pořadí dle času doručení nabídky, tedy zcela objektivního a ověřitelného kritéria.

Namítá-li Stěžovatel, že „takovýto postup zadavatele považujeme vysloveně za diskriminační“ není z obsahu Námitek zřejmé, v čem konkrétně spatřuje Stěžovatel diskriminační charakter předmětné zadávací podmínky. Ostatně, navrhuje-li Stěžovatel, aby v případě „shody koeficientů“ byla „vybrána nabídka později doručená“, v tomto případě by šlo o aplikaci shodného kritéria určení pořadí nabídek, tj. kritéria času doručení nabídky. Zadavatel i k tomuto námitkovému tvrzení Stěžovatele zdůrazňuje, že stanovení zadávacích podmínek (tj. vč. podmínek stanovení výsledného pořadí nabídek v případě „shody koeficientů“) je výhradním právem Zadavatele a není-li stanoveno v rozporu s ustanoveními ZZVZ, není dodavatel (Stěžovatel) oprávněn Zadavateli „diktovat“, jakým jiným způsobem má postupovat v případě „shody koeficientů“.

Zadavatel k tomu uzavírá, že pravidlo je stanoveno zcela jednoznačně, určitě, objektivně a shodně pro všechny dodavatele (účastníky Zadávacího řízení) a jako takové je stanoveno zcela v souladu se zásadami dle § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, mj. zásadami rovného zacházení a zákazu diskriminace. K namítanému „nenaplnění principu řádného hospodáře, spočívající v neefektivnosti při čerpání veřejných finančních prostředků“ se Zadavatel dále podrobněji vyjadřuje níže v bodě 3. tohoto rozhodnutí.

3. Dále byla Stěžovatelem vznesena námitka č. 3:

*„Další námitkou je, že zadavatel v rámci výběrového řízení nezíská pro něj nejvýhodnější nabídku, ale pouze takovou nabídku, která bude pouze a toliko daným jediným indexem kopírovat sborník. Vzhledem k tomu, že zvolený sborník dlouhodobě neodpovídá cenám na trhu, nemůže tudíž zadavatel ani získat použitím jediného koeficientu nabídku odpovídající nejnížší možné ceně, tedy ve smyslu nejnížší možné **reálné ceny** umožňující pokrýt vstupní náklady a vytvořit alespoň minimální výnosovou marži. Takovýto postup obsažený v, těmito námitkami napadané, zadávací dokumentaci, ani nemůže naplňovat princip řádného hospodáře, který musí zadavatel nakládající veřejnými prostředky bezpodmínečně ctít. Pokud by totiž zadavatel chtěl získat skutečně nejnížší možné (tj. nejnížší reálné) ceny za práce a dodávky, musel by zadání koncipovat tak, jako v předchozích letech, kdy uchazeč oceňoval každou jednu položku samostatně. Pouze v takovém případě lze hovořit o skutečně nejnížší reálné ceně takto by měl řádný hospodář také jednat. Navrhujeme tedy, aby soutěžitelé oceňovali každou položku sborníku samostatně a hodnotícím kritériem, aby byla nejnížší nabídnutá cena za předpokládaný rozsah prací. **Hrozící újmu tedy opět spatřujeme v nenaplnění principu řádného hospodáře, spočívající v neefektivnosti při čerpání veřejných finančních prostředků."***

Zadavatel k této části Námitek Stěžovatele v první řadě opětovně zdůrazňuje, že volba kritérií hodnocení je výhradním právem Zadavatele a závisí na jeho konkrétních preferencích a potřebách. Ve skutečnosti, že Stěžovatel považuje jiná v úvahu připadající kritéria hodnocení za vhodnější (což je podstata Námitek Stěžovatele), nelze spatřovat nezákonnost stanoveného způsobu hodnocení.

Konečně, k tvrzení Stěžovatele, že Zadavatel se dopustil rovněž porušení zásad hospodárnosti (principu řádného hospodáře) a efektivnosti při vynakládání veřejných prostředků, a to právě v důsledku stanovení namítaných podmínek hodnocení, Zadavatel opětovně odkazuje na ustálenou rozhodovací praxi, příkladmo pak na závěry Úřadu uvedené např. v rozhodnutí č.j.: ÚOHS-S0385/2019/VZ-35854/2019/521/ŠŠu, ze dne 30. prosince 2019:

*„K namítanému nevhodnému postupu zadavatele, kdy dle návrhatele má zadavatel usilovat o efektivní a hospodárné využití veřejných prostředků, avšak nechota sloučit stávající licence ve Vsetínské nemocnici s novými značí, že jde zadavateli spíše o absolutní vyčerpání veřejných prostředků, Úřad uvádí následující: „Předně je na místě uvést, že **Úřad není příslušný k výkonu dozoru nad postupy zadavatelů, které odporují pravidlům plynoucím z jiných právních předpisů, typicky tzv. zásadám 3E, tj. zásadám účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti obsaženým např. v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, apod. Zákon neupravuje postup zadavatele z hlediska dodržování namítané hospodárnosti a účelnosti. Cílem zákona nezpochybnitelně je hospodárné, efektivní a účelné nakládání s veřejnými prostředky, tohoto cíle však zákon dosahuje nepřímo, a to zajištěním toho, aby smlouvy na veřejné zakázky byly uzavírány na základě formalizovaného procesu garantujícího zachování hospodářské soutěže, tedy zajištěním rovných podmínek celého zadávacího řízení – nad kterým Úřad vykonává dozor.“***

4. S ohledem na vše výše uvedené tak ani poslední část Námitky Zadavatel nepovažuje za relevantní.

II.

Závěr

S poukazem na skutečnost, že Zadavatel svým postupem v zadávacím řízení na Veřejnou zakázku neporušil ZZVZ ani jiné právní předpisy, nejsou dány právní důvody pro revizi jeho dosavadního postupu a vyhovění Námitkám Stěžovatele.

Zadavatel proto rozhodl o Námitkách tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Stěžovatel je v souladu s § 245 odst. 2 a 4 ZZVZ ve spojení s § 251 odst. 2 ZZVZ oprávněn podat proti tomuto rozhodnutí návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů Zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž Stěžovatel obdržel rozhodnutí, jímž Zadavatel jeho Námitky odmítl. Návrh musí být v téže lhůtě doručen rovněž ve stejnopisu Zadavateli.

Pokud Zadavatel o námitkách ve lhůtě podle § 245 odst. 1 ZZVZ, nerozhodl, musí být návrh podle § 250 odst. 1 ZZVZ doručen Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a Zadavateli nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek Stěžovatelem.

Ing. Radek Makovec
ředitel Oblastního ředitelství Plzeň
Správa železnic, státní organizace

(podepsáno elektronicky)

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Doložka číslo: 2503768

Původní datový formát: application/pdf

UUID původní komponenty: 4a70d4d5-2386-4752-beda-07b78ba27aa3

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

System ERMS (zpracovatel dokumentu Petr WALTA)

Subjekt, který změnu formátu provedl: Správa železnic, státní organizace

Datum vyhotovení ověřovací doložky: 21.02.2022 12:44:01

183091d7-e92c-47fa-8785-0778b8949ca3